I HOTEL TRIANON PALACE. DIPLOMATERNAS SAMLING ATT MÖTA DE BESEGRADE

Introduktion till dramat i Versailles den 7 maj. — En revy med fem värdsdelars diplomater som figurer. — Samlingen före de besegrades entré

Versailles i maj.

Versailles — en värld!

Slottet. Stora Trianon. Lilla Trianon. Apollofontänen. Venus' tempel. Kungens trädgård. Drottningens paviljong. Ludvig den trettonde, fjortonde, femtonde, sextonde. Revolutionen. Napoleon. Bismarck. Foch.

Det är ett rike av palatser, parker, fontäner, sjöar, kanaler, bassänger, lusthus, orangerier, teatrar, labyrinter. Skönhet och konst. Hela Frankrikes historia lever här och min högsta önskan vore om jag kunde göra denna historia levande för mina läsare. Men därtill skulle krävas en tjock bok och nu ha vi inte tid att dyka ned i historien. Här göres nu i stället var dag historia, världshistoria i största format. Därför får jag för denna gång nöja mig med att berätta bara om ett enda av hotellen i Versailles.

Det är Trianon Palace, det stora lyxhotellet, som ligger i en modern park på högra sidan av Boulevard de la Reine, som leder från slottet ned till de båda Trianon. Vid krigsutbrottet beslagtogs det av regeringen för att tjäna som central för den högsta krigsledningen. Kring ett långt bord i vardagsrummet samlades de allierades ministrar och generaler. Här satt Clemenceau och sade i ett ögonblick, då det såg som mörkast ut: "Jag skall klara kriget". Två platser till höger om honom satt Foch och sade: "Vi ska nog rå på dem". De gjorde så. I hotellets matsal ha många skandinaviska turister med icke för tunna plånböcker intagit sin middag, efter att ha plöjt igenom sin Bædeker på förmiddagen, för att sedan få sitt kaffe på terassen utanför. I denna matsal vilja vi dröja några ögonblick, ty här var det som Clemenceau och Lantzau möttes för första gången.

Det drag som först frapperar en här i Versailles är befolkningens hållning gentemot tyskarna. Denna stad, som sett Frankrikes största glans och djupaste olycka, har mottagit de 200 tyskarna med kall likgiltighet. Man vänder sig knappast efter en "boche" på gatan. Medan hela världens ögon äro riktade mot Trianon Palace, märkes ingen nyfikenhet hos de infödda. De gå till och från sina sysslor som vanligt. Ett par hundratal har ställt upp sig på hörnen av Boulevard de la Reine, ur ett enstaka fönster har en belgisk flagga stuckits ut och en pojke viftar med en leksaksflagga. Det är allt.

Hotellets park är strängt avspärrad av militär, gendarmer och detektiver. Sammanträdet är utsatt till kl. 3, men redan vid 2-tiden börja de första bilerna att svänga upp framför kolonnaden. En avdelning alpjägare med stålhjälmar bildar hedersvakt, anförda av en löjtnant med guldmedalj på bröstet och en svart läpp framför ena ögat.

Clemenceau, som vid Quai d'Orsay alltid brukade komma sist, just i det ögonblick klockan slog, är denna gång en av de första. Redan på långt håll känner man igen hans bils hornsignal och ögonblicket därefter stannar med ett ryck hans Rolls Royce i ett moln av damm, som den fört med sig från Paris; från en av stängerna fladdrar en liten trikolor. Chauffören, en ljushårig tjockis, bär tapperhetsmedaljen i gult band på sin uniformsrock. Clemenceau fäste den där för ett par dagar sedan personligen som ett erkännande för det mod han visade vid Cottins attentat.

Clemenceau har jaquette och grå handskar, plommonstopet sitter på sned över ena örat. Intet drag röres i hans stenansikte när han utan hjälp springer ur vagnen. Officerarna på trappan göra honnör, utrikesministeriets ämbetsmän bocka sig djupt och den enögde löjtnanten låter sina alpjägare skyldra gevär. Men Clemenceau tycks ingenting märka. Han ser varken till höger eller till vänster, lyfter flyktigt två fingrar till hattbrättet — den militära hälsning som han som krigsminister lagt sig till med på sina besök i skyttegravarna. Med något besvär stapplar den lilla mannen uppför marmortrappstegen och störtar in i byggnaden. Först nu då bilen kör bort observerar man att den följes av en annan öppen vagn, vari en civilklädd, rödskäggad man suttit nervöst framåtlutad, med ögonen på skaft, ihärdigt bitande sina naglar. Det är den hemliga polisen, som numera alltid följer Clemenceau som en skugga.

Några få minuter därefter en småväxt man med snabba rörelser, som påfallande erinrar om Clemenceau under mannaålderns dagar. Det är samma runda kineshuvud med den gula hyn och en svart, hängande mustasch över en mun som ser ut som om den ville bitas. I varje fall liknar han på pricken det porträtt av Clemenceau som hänger i Versailles och som föreställer den fäst vilken presidenten Carnot höll här vi Neptunfontänen den 5 maj 1889 på hundraårsdagen för de franska ståndens inkallande till nationalförsamling. Mannen är hr Dutasta, fredskonferensens sekreterare, och när på sammanträdena hans ansikte dyker upp vid det lilla bordet bakom Clemenceau, kan man ej frigöra sig från intrycket av en gråhad fader med en son i sina bästa år.

Nu kommer hela geografien körande med undantag av Ryssland och de par små neutrala staterna. Där skådas serbiska chaufförer, polska mössor och grinande svarta kuskansikten. De egentliga delegerade ha sitt lands färger på vagnen. De gamla kejsardömena och kungarikena ha fått nya färger, och de nya staterna, som uppstått ur dem, ha med konstnärers hjälp åt sig komponerat måleriska fanor. Jag vill blott nämna den kinesiska republiken, som lagt sig till med en femfärgad sådan: överst röd för det egentliga Kina, så gul för Mandsjuriet, blå för Mongoliet, vit för Turkestan och nederst svart för Tibet. Liberia — eller kanske det är Ecuador — har en grön flagga med två gula halvklot på. Okänt en sida i en atlas. De praktiska japanerna ha klistrat upp en pappersflagga framme på bilens glasskärm. Den runda, röda fläcken i mitten på den vita fyrkanten verkar som ett brev med ett stort lacksigill, så att bilen kommer en att tänka på ett ambulerande postkonor.

Där ser man de sydafrikanska generalernas, Boha och Smuts, resliga gestalter, den framåtlutande engelske arbetsministern Barnes med nedvikt krage och underhustyp, den alltidsmäleende Balfour med cylinderhatt och överhustyp. Där är Belgien, som hotade att dra sig tillbaka, men som nu finnes representerat av Hymans, i sista ögonblicket anländ från Brüssel i flygmaskin, och av Vandervelde, rödglänsande och full av socialistisk urkraft, muntert fraterniserande med fotograferna. Och här är också Italien, kommet tillbaka efter schismen: Sonnino, som på morgonen kommit med expresståg från Rom, smäler hövligt och lyfter i vart ögonblick på hatten från sitt vackra, vita hår. Man kan se på honom att han på hela resan utesslutande varit upptagen av att tacka för ovationer.

Så ett par vagnar Balkan. Venizelos, litet bohemartad, med slokhatt och en vänlig glimt bakom guldglasögonen, en sympatisk dansk överlärartyp, och patriarken Pasitj, av vilken man blott ser det höljande vita skägget. Hans uppgift är, som bekant, att söka vinna erkännandet av det nya storserbiska konungariket, omfattande både serber, kroater och slovener, och av denna anledning föres ett ständigt litet krig mellan honom och hr Dutasta. Var gång Pasitj kommer till ett sammanträde, finner han sin stol markerad med ett kort, varpå står: Serbiska delegationen. Och för var gång drar han upp sin blyertspenna och rättar det till: Serbisk-kroatiska delegationen.

Här finnas för resten både kavajer, jaquetter och redingoter bredvid varandra. Den elegante lord Derby skulle känna sig förtvivlad om han såg hur jordklotets statsmän troppa in till världshistoriens viktigaste konferenser. New Zeelands premiärminister kommer med halsduken högt uppe i nacken och en cylinderhatt, borstad åt galet håll. De två mörkhyade männen från Hedjas lämna numera hemma de vita galalakan i vilka de först voro uppskrudade och uppträda i stället i förda europeiska pälsar i den vackra vårdagens strålande solsken.

Så kommer Foch. Han rullar fram i en vagn, stor som en fästning och svart som i ett likfölje. Framtill är anbrakt en mäktig strålkastare, men hans standar som överbefälhavare är insvept i vaxduk; det vajar blott då han är vid fronten. Chaufför och betjänt äro i full krigsmundering med stålhjälmar, och själv bär han himmelsblå uniform med gula läderdamasker på kavalleristbenen. Det breda bröstet betäckes helt av långa rader kulörta band, så att det på avstånd liknar en sida i ett frimärksalbum. Sju förgyllda stjärnor på örnen berätta att här kommer en marskalk av Frankrike.

Det är en reslig gestalt med djupa, energiska fåror i det solbryta ansiktet. Två ögon av stål blicka fram över ett par yviga, rödaktiga dragonmustascher och ge intrycket av kraft och beslutsamhet. Vaggande, med kavaleristens nonchalanta gång, går han inspekterande utefter fronten av skyldrande alpjägare, riktar en komplimang till den enögde löjtnanten, ler över hela ansiktet och stannar, som hade han tillräckligt gott om tid, för att växla några skämtsamma ord med soldaterna i ledet.

Omedelbart efter Foch kommo så de två sista i det stora tremannarådet, Lloyd-George och Wilson.

Lloyd-George brukar eljest alltid komma i sällskap med sin dotter, som han tager avsked av, med något skämt, varåt båda skratta, men denna gång är han ensam. Även Wilson brukar annars alltid ha sin fru vid sin sida. De komma vanligen litet stelt och högtidligt, som om de vore på väg till rattvardsgång; Wilson vänder sig på trappan och hälsar chevaleriskt, när frun åker sin väg tillbaka. Men nu är också han ensam. Med anledning av dagens betydelse bär bilen hans privata, mörkblå sidenflaggan med det vapen i silver som tillhör Förenta Staternas president. Vagnen följes av en öppen bil, fullpackad med amerikanske detektiver, som sitta på språng med ena benet lyft ut över kanten.

Nu fattas klockan bara ett par minuter. Ha alla de delegerade intagit sina platser? Nej, Paderewsky saknas. I sista ögonblicket rullar en chaufför med en fyrkantig polsk mössa upp genom parken. Polens nya flagga av violett siden, broderad med en silverörn, vajar från stången. Fru Paderewsky är med, hon stiger ur och tar plats mellan kinematograferna, vilkas kameror ännu äro maskerade i gult och grönt, som då de togo upp krigsbilder ute på slagfälten. Pianomästaren, som med åren fått en förvillande likhet med Mark Twain, balanserar ej utan svårighet en hög cylinderhatt på sin väldiga, vita peruk. Nu försviner han med hast in i hotellet. Alpjägarna troppa i väg och marschera bakom ett buskage; ingen honnör skall göras för tyskarna.

Anker Kirkeby.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Avgång från New York:

Hellig Olav	26 Juni	Frederik VIII	21 Aug
Frederik VIII	8 Juli	United States	4 Sept.
United States	22 Juli	Oscar II	16 Sept.
Oscar II	2 Aug.	Hellig Olav	23 Sept.
Hellig Olav	9 Aug.	Frederik VIII	4 Sept.

till Skandinavien

Vi utställa fortfarande biljetter från SVERIGE

Oöverträffade bekvämligheter i alla klasser. Utmärkt skandinavisk kost. För alla upplysningar om priser, passföreskrifter o. s. v. hänvänder man sig till närmaste lokalagent eller till

Scandinavian American Line, 236 Nicollet Ave., Minneapolis, Minn.

eller P. M. DAHL, Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SYROR I MAGEN FÖRORSAKA DÅLIG MATSMÄLTNING

Åstadkomma gas, magsyra och smärta. Hur det botas.

Medicinska auktoriteter uppgiva, att nästan nio tiondelar av alla fall av magkatarrer, dålig matsmältning, magsyra, halsbränna, gas, uppsvälld mage, äckel, o. s. v. härleda sig från ett överskott av hydroklorsyra i magen och tro icke såsom mången tror i ne brist på de saster som skola åstadkomma matsmältningen. Den ömtåliga maghinnan irriteras, matsmältningen fördröjes och födan stannar, förorsakande de obehagliga symptom som äro så välbekanta för envar som har dålig matsmältning.

Artificiella matsmältningsmedel äro icke behövliga i sådana fall och kunna göra verklig skada. Försök att lägga bort sådana och skaffa er i stället från närmaste apotekare några uns Bisurated Magnesia samt tag en teskeed i ett kvarts glas vatten rätt efter måltiden. Detta lugnar magen, hindrar bildandet av syra i överskott, och det blir ingen magsyra, gas eller smärta. Bisurated Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig likör eller mjölk) är oskadlig för magen, billig och är den mest verksamma form av magnesia för matsmältningens reglering. Det begagnas av tusentals personer som njuta av sina måltider utan någon mera fruktan för dålig matsmältning.

ÅKERN

Jag hade en syn i natt. Jag såg
en ändlös åker, men åkern låg

så torr och mager och svart och död
för hungerns rop på en beta bröd.

Där växte bara en uddvass brodd
av kniv vid kniv. Det var tidens sådd.

En skara gick med fötter i blod
och sökte efter en gömd klenod.

Det fanns ingen annan väg att gå
och inga järnskor att draga på

och inga drömmens vingar till färd
och flykt från allt i en plågad värld.

Vem rycker den onda brodden opp
ur åkern, som är vårt framtidshopp?

När blommar livet på nytt? När står
vår åker med sus ett kornsällt år?

Det godas gyllene ax ger mat,
men kniven ger svält och svälten hat.

Jag hade en dröm i natt. Jag tror
i alla fall på livet som gror.

Bo Bergman.

SKÄMT

HÖVLIG SKALL MAN VARA

Bonden, som kommit till Fälanda idiothem för att lämna varor, vill vara hövlig, varför han framställde sin önskan att få tala med sysslomannen på följande sätt:

— Går det an att få tala med överidioten?

TESTAMENTSHISTORIA

Extraläraren Hesekiel Vester måste på gamla dagar till Uppsala för att taga kandidatexamen. Tentera för en f. d. lärjunge, numera professor i astronomi.

— Nå, hur långt är det till månen?

— Till månen!..... Månen!..... Då ..... då..... då ä mycket långt, då, herr professor. För resten å då väl inte meningen, att du ska driva med din gamle lärare!

Han fick betyg.

EFTER ÖNSKAN.

Det knackade på dörren till kontoret och grosshandlaren ropade: "Stig in!"

Ett feminint väsen i helgdagsstass klämde sig in genom dörröppningen och yttrade efter en knix, att hon hört, att grosshandlaren behövde en "bättre jungfru".

Grosshandlaren: — Jo, det slår nog in. Men då är det nog bäst att höra sig för hos min fru och resa ut till Storängen, där vi ä' bosatta.

Jungfrun: — Bor herrskapet på bondlandet?

Grosshandlaren: —Vi kunna ju flytta in till sta'n, om fröken så önskar.

Jungfrun: — Har herrskapet tvätten hemma?

Grosshandlaren: — Vi ha brukat så hittills, men vi kunna ju tvätta borta, om fröken önskar det.

Jungfrun: — Men jag kommer å less ihjäl där ute på bondlandet.

Grosshandlaren: — Det tror jag inte. Jag skall föranstalta att några musikanter från Berns salong flytta ut till Storängen och spela på efter middagarna.

Jungfrun: — Har herrskapet några barn?

Grosshandlaren: — Vi har sju. Men jag kan ju dränka ett par, om fröken så vill.

Det feminina väsendet stirrade ett ögonblick mållös på grosshandlaren, vände sig tvärt om, klämde sig ut genom dörren och försvann.

En öppen förklaring

Red. av S. C. T.!

Anhålles att nedanstående förklaring införes i Eder ärade tidning.

Det torde vara på sin plats, att för den svenska tidningsläsande allmänheten i Canada förklara den ställning i vilken sättarne vid våra skand. tidningar kommit under den nu pågående strejken i Winnipeg. (Strejken pågår när detta skrives). Alla sättarne vid de skand. tidningarna i Winnipeg tillhöra International Typographical Union, som omfattar hela Amerika, och Canada är således helt beroende av de förordningar som utgå från typografföreningens huvudkvarter i Förenta Staterna. Således kan ingen strejk eller sympatistrejk föranstaltas utan denna huvudstyrelses samtycke. Alla uppkomna tvister och mellanhavanden mellan tryckeriägarne och arbetarne sändas till detta huvudkvarter, och deras utlåtande blir det avgörande. När strejken utbröt i Winnipeg, nekade typografföreningens styrelse i Winnipeg att låta föreningen gå till röstning om deltagande i sympatistrejken, och följaktligen var typografföreningen den enda förening i Winnipeg som fortsatte med arbetet Vad var orsaken? frågar någon. Jo, orsaken var den, att ifall Winnipeg typografförening utgått på sympatistrejk, skulle nämnda förening förverkat sitt medlemsskap i Internationella Typhographical Union och förlorat alla rättigheter i nämnda organisation. Häri äro då inberäknade sådana förmåner som ålderdomspension, fritt ålderdomshem, fri läkarevård å lungsotsanatoriet, sjuk- och begravningshjälp för att icke nämna förlusten att å annan ort erhålla arbete såsom godkänd medlem i typografföreningen. När därtill kommer, att en typograf årligen betalar omkr. $40.00 och mera i året till föreningen, då däremot de flesta andra föreningsmedl. inom andra yrken endast erlägga omkr. $1.00 i månaden, så förstår man "var skon klämde". Upplysningsvis kan nämnas, att de skand. typograferna i föreningen äro så få, att de helt enkelt drunkna i mängden. Utav 500 medl. i W. torde knappast finnas mer än ett halvt dussin skandinaver.

När våra skand. tidningar i Winnipeg icke kunde postbefordras och ingen post inkom till tidningarna, sågo sig våra arbetsgivare nödsakade att avbryta arbetet tills vidare. Under tre veckor (tre nummer) utfördes intet arbete och sättarne kommo därigenom i en situation som icke var avundsvärd. När de icke strejkade, kunde de icke fordra någon ersättning från union, och de skand. tidningarna hade det i ekonömiskt avseende troligen icke så ställt, att de kunde betala arbetarne något för den tid som förlorats.

Här torde nog några reflektioner kunna göras, men varken tid eller plats lämpar sig för sådana.

För min egen del, och jag hoppas att jag även uttrycker mina kamraters åsikt, kan nämnas, att Winnipegs skand. typografer stå på den sida som i dessa dagar kämpar den hårda kampen för tillvaron, och jag hoppas, att om något missförstånd hos andra organiserade arbetare med dessa rader blivit undanröjda, så är ändamålet med denna förklaring vunnen.

På samma gång vill jag till S. C. T:s red. frambära ett uppriktigt tack för det korrekta strejkreferatet som inflöt i tidningen den 12 juni.

Winnipeg den 15 juni 1919.

Axel Treskbeck.

LITTERATUR

Världskriget och Socialismen av Nils R. Swenson. Förlag: Skandinaviska Socialistförbundet, Chicago, Ill. 44 sidor.

Detta är en synnerligen intressant broschyr i ett aktuellt ämne. Författaren, som är Svenska Socialistens redaktör, har på ett ganska lyckligt och överskådligt sätt förmått behandla sitt ämne. I ett förord uppgiver författaren, att broschyren utgivits i agitatoriskt syfte för att väcka intresse för socialismen. Vi hoppas, att förf. lyckas i detta syfte och rekommendera broschyren till det bästa.

BALLONG MISSLCKAS ATT NÅ WINNIPEG.

Washburn, Wis., 14 juni. En amerikansk arméballong på väg från Omaha, Nebr., till Winnipeg, tvangs att gå ned vid Headquarters, en liten station 50 mil väster härifrån å Northern Pacific. Ballongen, som startat från Omaha sent i går kväll, kommer att fraktas tillbaka till utgångsorten.

Tyskland kräver rättsfred i motförslagen och bjuder 10 miljarder i skadeersättning

(Forts. fr. sid. 1)

i landet, eller kommer denna egendom att ställas under andra bestämmelser som man kan finna för gott att utfärda. Detta gäller även de tyska kolonierna och Elsass-Lothringen. Man kräver att tyska medborgare skola utlämnas till de fientliga stormakternas domstol, då det i stället borde tillsättas en opartisk myndighet, vilken fastsloge alla de kränkningar av folkrätten som förekommit under kriget, vem som än begått dem. Oaktat presidenten Wilson i sitt tal den 26 oktober 1916 erkänt att inga faktiska händelser framkallat kriget, men att hela det europeiska systemet när allt kommer omkring har en stor skuld till kriget, skall Tyskland erkänna att Tyskland och dess förbundna äro ansvariga för all den skada de allierade regeringarna och deras medborgare lidit genom Tysklands eller dess förbundnas anfall. Det är dock ett obestritt faktum att några av de fientliga staterna, såsom Italien och Rumänien, ryckt in i kriget för att göra territoriella erövringar. Bortsett från att det alltså icke finns en oangriplig rättsgrund för den ersättningsplikt som skall påtvingas Tyskland, skall storleken av denna ersättning fastslås av en mot Tyskland fientlig kommission, utan att Tyskland får tillfälle att deltaga i besluten. Denna kommissions myndighet går helt enkelt ut på att styra Tyskland såsom en enda stor konkursmassa. Liksom det finns medfödda mänskliga rättigheter, likaväl finns det en medfödd folkens rätt. Staternas högsta grundlag är rätten till självbevarelse. Med denna rätt låta de krav som ställas på Tyskland icke förena sig.

Bestämmelserna om folkförbundet förneka folkrätten

Vad folkens förbund angår, stå dess stadgar i strid mot talrika tidigare tillkännagivanden från våra motståndares sida. Dessa stadgar ha fastställts utan Tysklands medverkan, och vad fredstraktaten skall skapa är sålunda endast en fortsättning av den fientliga koalition, som icke förtjänar namnet folkens förbund. Icke häller den inre byggnaden av folkförbundet är ett förverkligande av det sanna folkförbundet. I stället för den heliga allians av folken som man drömt om, återvänder den osaliga alliansen av 1816. Tron på att man genom påverkan ovanifrån, genom de automatiska kongerenserna och genom diplomatisk organisation kan säkerställa världsfreden är falsk. Tysklands fiender ha upprepade gånger förklarat att de icke önska en ödeläggelse av Tyskland. I motsats härtill visar fredsdokumentet att Tyskland i själva verket skall tillintetgöras som världsfolk. Sådana bestämmelser betyda ett faktiskt förnekande av den folkrättens idé, enligt vilken varje folk har sitt krav på livet. Detta högsta goda får icke berövas det till följd av andra folks ekonomiska intressen.

Folkens självbestämningsrätt, vilken under detta krig kommit till heder, kränkes i fredsvillkoren bl. a. vid behandlingen av kolgruvorna i Saarområdet, vilka behandlas såsom tillhörande bergverken, i förmerna för folkomröstningen i distrikten Eupen, Malmédy och preussiska Moresnet, vilken omröstning dessutom först skall äga rum då dessa områden kommit in under belgisk suveränitet, vidare i bestämmelserna om Elsass-Lothringen, beträffande vilket Tysklands förpliktelser att gottgöra orätten från 1871 icke betyda ett upplivande av Elsass-Lothringens självbestämningsrätt, samt i gränsregleringen, varvid rent tyska områden avskiljas till fördel för de polska grannarna. Gränsregleringen mellan Polen på ena sidan samt Mellan-Schlesien, Brandenburg och Västpreussen på den andra företas av rent strategiska skäl, men dessa äro ohållbara i en tidsålder av folkförbundets internationella beskydd. På kraftigaste sätt visas denna brist på aktning för självbestämningsrätten däri att Danzig skall skiljas från Tyska riket och göras till en fristat. Varken polska folkets historia eller nuvarande etnografiska förhållanden kunna anföras gentemot denna stads tyska historia eller tyska karaktär. Fritt jillträde till havet, vilket skulle kunna tillfredsställa Polens ekonomiska krav, skulle kunna beredas genom folkrättsliga sevitut och genom skapande av en fri hamn. Icke häller kravet på avstående av Memel står i något sammanhang med folkens självbestämningsrätt. Detsamma gäller om det faktum att miljoner av tyskar i Tysk-österrike förvägrats den av dem önskade anslutningen till Tyskland och att ytterligare miljoner tyskar, som bo vid våra gränser, skola tvingas att förbli i den nybildade tjecko-slovakiska staten.

Icke häller beträffande de stater som skola kvarstanna i Tyskland upprätthålles självbestämningsrätten. En kommission för genomförande av skadeersättningen skall sätta sin prägel på hela statsväsendet. Ett sådant prisgivande av oavhängigheten kan man ej kräva av något folk.

I tredje avsnittet heter det: Allt detta visar att detta utkast till en fredstrakat, som framlags för tyska folket, står i skarp strid mot den antagna rättsgrunden för en varaktig rättsfred. Nästan icke en enda bestämmelse i traktatsutkastet överensstämmer med de i avtalen. Utkastet fordrar i territorielltt avseende annexion av rent tyska områden och undertryckande av tyskheten samt medför ett fullständigt ödeläggande av Tysklands ekonomiska liv samt för tyska folket in i ett i världshistorien hittills okänt finansiellt slaveri. Därför beteckndes även utkastet vid nationalförsamlingens sammanträde den 12 maj såsom oantagligt av regeringen och av alla partier. Tillämpningen av detta traktatutkast skulle betyda en ny olycka för hela världen. Imperialistiska och kapitalistiska tendenser fira i detsamma sin sista förfärliga triumf. Gentemot dessa åskådningar, vilka kasta oerhörda olyckor över världen, åberopa vi människornas och folkens medfödda rätt, i vars tecken engelska staten har utvecklat sig, nederländska folket befriat sig, Nordamerikanska unionen uppnått sin oavhängighet och Frankrike avskaffat absolutismen. Denna rätt kan icke av bärarna av en helig tradition förvägras tyska folket, som först nu i det inre tillkämpat sig förutsättningarna för att leva i överensstämmelse med sin fria vilja till rätten. Denna traktat, som nu förelagts Tyskland, synes icke kunna förenas med denna rätt.

Vad Tyskland erbjuder och fordrar

Utgående från det fasta beslutet att uppfylla sina traktatsenliga förpliktelser, framställer Tyskland följande motförslag. (Wolffs byrå anmärker här: Hittills har texten varit officiell. De officiella motförslagen offentliggöras först i morgon. Ännu föreligger intet autentiskt om motförslagen, varför efterföljande måste mottagas med en viss reservation. Om detaljerna i det tyska motförslaget förljudes: Man går med på att minska armén till 100,000 man. Dessutom erbjuder man sig att avrusta samtliga linjeskepp, på villkor att en del av handelsflottan återlämnas till Tyskland. Främst bland de territoriella frågorna uppställes den grundsatsen att ingen territoriell ändring får äga rum, utan att den befolkning som drabbas därav tillfrågas. Vidare fordras att varje anordning skall vidtagas i ifrågavarande befolknings intresse och till densamma fördel samt att det skall röra sig om klart uttalade nationella strävanden. Sålunda avvisas avträdelsen av Oberschlesien på det mest energiska sätt, liksom kraven på Ostpreussen, Västpreussen och Memel. I Danzig skall en frihamn upprättas. Man går in på neutraliseringen av Weichelfloden och polackerna garanteras fullständigt lika rätt vid användningen av trafikinrättningarna. De besatta områdena skola utrymmas etappvis under loppet av sex månader. Vad kolonierna angår, skall Tyskland, om ett folkens förbund kommer till stånd, vari Tyskland upptages såsom likaberättigad medlem, leda deras styrelse enligt folkförbundets grundsatser, eventuellt såsom folkförbundets mandant. Straffbestämmelserna avvisas. Förslaget om en neutral domstol, som skall döma alla brott mot krigets lagar och sedvänjor, framföres ånyo. Vad skadeersättningen angår, är Tyskland berett att betala tjugu miljarder i guld intill år 1926 och från den 1 maj 1927 årliga avbetalningar i räntefria kontingenter, dock så att sammanlagda beloppet icke får överstiga 100 miljarder i guld).

För Stall, Stängsel och Elevatorer använd

Stephens' STALLFÄRG

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPARTMENT

En av en serie artiklar av olika tjänstemän i Manitobaregeringens tjänst.

DÖDA TUPPEN

Varje år förekommer en stor och icke nödvändig förlust i ägghandeln därigenom att man tillåter tuppen vara kvar bland hönorna, sedan säsongen för kläckningen är över.

Det är nu ett välkänt faktum, att flockar av hönor, som icke åtföljas av tuppar, tägga så många ägg som samma flockar skulle lägga, om tuppar vore bland dem.

Men de fruktbara ägg, som läggas i flockar, i vilka finnas tuppar, förstöras mycket lätt av sommarhettan, medan denna hetta icke berör icke-fruktbara ägg.

Det beräknas av mr J. E. Bergey, fjäderfäspecialist för Agricultural Extension Service of Manitoba, att över ett hundra tusen dollars förloras årligen genom att tillåta tuppar springa i flockar, sedan de bort ha skilts från dem. Mr. Bergey säger:

"Fem ägg av varje 100 förstöras, emedan de äro fruktbara. Det tager 103 grader att kläcka en kyckling från ett befruktat ägg, men en temperatur av från 70 till 90 grader kan starta nog liv att förstöra det för föda. Detta skall icke inträffa med et icke-befruktat ägg.

Det är stor efterfrågan på canadensiska ägg i Europa. Hönsägare i Manitoba måste hjälpa till att fylla denna efterfrågan.

Tupparna skola inbringa mera pengar i juni än på hösten. Sälj dem och spar föda."

På nästan varje farm finnes det en eller flere tuppar vid denna tid av året. I några få fall äro dessa fullblodiga dyrbara tuppar, som ägarna önska hålla till nästa år. En sådan tupp bör skiljas från hönorna, tills den kalla väderleken kommer, då fruktbara ägg icke skola förstöras av hettan. Tre a fyra månader äro nog. Men i de flesta andra fall ha ägarna icke för avsikt att använda samma tuppar för hönorna nästa år. Och i alla sådana fall böra dessa fåglar säljas eller dödas genast. Det skall icke betala sig att hålla dem till hösten.

TRE FLYGARE OMKOMNA I SVERIGE

(Forts. fr. sid. 1)

skomakeriverkstaden som orsak till eldens uppkomst

— Då 10.20-tåget på kvällen den 17 maj skulle avgå från Herserud inträffade därstädes en beklaglig olyckshändelse. Två arbetsklädda personer hade sökt komma med tåget, men hade blivit avvisade, då de ej voro nyktra. Då tåget satte sig i gång sökte de komma upp på motorvagnens bakre plattform. Detta misslyckades dock. I stället råkade de komma emellan motorvagnen och släpvagnen, av vilken senare de blevo överkörda. Den tunga vagnens främre hjulpar tryckte ned dem så hårt att det ej fanns några möjligheter att få loss dem förrän en redskapsvagn anlänt. När man väl fått fram de överkörda befanns det att dessa voro döda och svårt lemlästade.

— En svårare explosionsolycka inträffade den 22 maj i Stockholm. Under pågående provningar av Dieselmotorer i Bolindeïs mekaniska verkstäder på Kungsholmen uppstod av ännu okänd anledning explosion i en avloppstrumma för gasen från motorerna. Denna sprang sönder med en våldsam detonation. Väggen mot Kungsholmsgatan ramponerades svårt och de flesta fönsterrutor i fabriken och intilliggande boningshus sprängdes. En på gatan passerande person träffades av ett par kringflygande projektiler och skadades lindrigt. Portvakten fick ansiktet något sönderskuret av glasbitar och en arbetare fick håret avsvett och ansiktet sönderbränt. För övrigt undgingo alla arbetarna att skadas. De materiella skadorna uppges av fabriksledningen vara av tämligen ringa omfattning.

KRÄFTA

och tumörer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM, 3023 University ave., Minneapolis, Minn.

ÖNSKAS

önskas en duglig jungfru för husarbete, familj på fyra. Måste vara snäll mot barn. God lön betalas, och om nödvändigt resa under kontrakt att kvarstå under en bestämd period. Sök Box 1390, Moose Jaw, Sask.

MAN ÖNSKAS på farm. En man med erfarenhet på farm har företräde. Lön $60.00 per månad. Önskar honom att stanna till hösten. För upplysning tillskriv Mrs. John Sandeen, Stockholm, Sask.

LÄS SIFFRORNA

Lägg märke till, huru kostnaden — och kontantvalutan — av märkena stiga varje månad, tills Dominion of Canada den 1:sta dagen i januari 1924 lovar att betala $5.00 för varje W-S. S.

ACTUAL SIZE OF W-S S